

Τι λέτε για τον εμβολιασμό;

Ενώ το ελληνικό κράτος, όπως πολλά άλλα κράτη της Ευρώπης, εντίνει την πίεση επί του λαού για την χορήγηση του εμβολίου κατά της Covid-19, πολλοί είναι αυτοί που φαίνεται να ενδίδουν στην "υπεύθυνη επιλογή". Ας ξεκαθαρίσουμε ότι πιστεύουμε ότι τα άτομα μπορεί να έχουν σοβαρούς λόγους να εμβολιαστούν. Δεν ηθικολογούμε για τον εμβολιασμό. Εμείς όμως παραμένουμε απρόθυμοι. Πιστεύουμε πως όλος ο επίσημος λόγος σχετικά με την προσωπική ευθύνη αποσκοπεί στο να δώσει μεγαλύτερη εξουσία το κράτος, δημιουργώντας μια κοινωνία δύο ταχυτήτων με προνόμια για όσους συμμορφώνονται και κυρώσεις για όσους δεν θέλουν ή δεν μπορούν να συμμορφωθούν. Αυτό σημαίνει ενίσχυση του κοινωνικού ελέγχου και των ανισοτήτων.

Πιστέψτε τους ηγέτες

Δεν θεωρούμε ότι χρειάζεται να επιμείνουμε πολύ σ' αυτό το θέμα. Μας ανάγκασαν να φοράμε μάσκες ενώ περπατάμε μόνοι μας στο πάρκο. Μας έριξαν πρόστιμα επειδή βρισκόμασταν στον δρόμο τη νύχτα, ενώ τα μετρό ήταν γεμάτα κόσμο κατά τη διάρκεια της ημέρας. Μας έβρισαν που καθόμασταν στις πλατείες, ενώ οι εσωτερικοί χώροι εργασίας λειτουργούσαν με πλήρη χωρητικότητα. Τους είδαμε να υπολογίζουν το κόστος παροχής επιπλέον νοσοκομειακών κρεβατιών ή το κλείσιμο τμημάτων της οικονομίας, αλλάζοντας κυνικά την πολιτική τους ανάλογα με το οικονομικό συμφέρον. Τους είδαμε να επιλέγουν την πρόσληψη περισσότερων μπάτσων ενώ διακυβεύεται η υγεία τόσων ανθρώπων. Τους είδαμε να προσπαθούν να καταπνίξουν οποιαδήποτε μορφή διαμαρτυρίας, ενώ προελαύνουν με πολιτικές εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Έχουν χάσει κάθε αξιοπιστία και το γνωρίζουν, **το μόνο πράγμα που μπορούν ακόμα να κάνουν είναι να μας εξαναγκάζουν και να μας εκβιάζουν.**

Πιστέψτε τα δεδομένα

Μας λένε ότι τα δεδομένα είναι σαφή, ότι η λήψη του εμβολίου είναι η ασφαλής επιλογή (αν όχι η ασφαλέστερη). Ακόμα όμως κι αν αποδεχθούμε ότι τα υπάρχοντα δεδομένα σχετικά με τους εμβολιασμούς είναι ορθά, υπάρχουν πάρα πολλά δεδομένα τα οποία δεν διαθέτουμε (ακόμα).

Το πρώτο πράγμα άξιο προσοχής, είναι ότι όλα τα διαθέσιμα εμβόλια εγκρίνονται προσωρινά μέσω μιας διαδικασίας έκτακτης ανάγκης. Κανένα από τα εμβόλια για Covid-19 δεν έχει εγκριθεί πλήρως και δεν μπορεί να εγκριθεί λόγω έλλειψης δεδομένων σχετικά με τις μακροπρόθεσμες επιπτώσεις. Μπορούν να γίνουν υποθέσεις βάσει άλλων παρόμοιων εμβολιασμών από το παρελθόν (αν και τα εμβόλια που βασίζονται στη νέα τεχνολογία mRNA δεν έχουν τέτοιο ιστορικό), αλλά δεν υπάρχουν εγγυήσεις για το πώς συμπεριφέρονται μακροπρόθεσμα. Όλοι όσοι εμβολιάζονται πρέπει να το γνωρίζουν καλά. Και λόγω αυτού του γεγονότος και μόνον, οποιαδήποτε υποχρέωση ή πίεση για εμβολιασμό είναι ηθικά εσφαλμένη.

Τα δεδομένα που έχουμε για τα εμβόλια προέρχονται κυρίως από δοκιμές σε εργαστήρια και σε ελεγχόμενα περιβάλλοντα. Για να καταλήξουν σε οποιοδήποτε

ουσιαστικό συμπέρασμα σχετικά με την αιτία και το αποτέλεσμα, αυτές οι δοκιμές πρέπει να διεκπεραιώνονται σε καλά ελεγχόμενες συνθήκες (ακόμα και αν έχουν δοκιμαστεί σε άτομα που ζουν την καθημερινή τους ζωή). Φυσικά, η πραγματική ζωή έχει πολλές επιπλοκές, παρεμβολές, απρόβλεπτα γεγονότα κ.λπ. Έτσι, αυτά τα δεδομένα μπορούν να προβλέψουν μόνο τη συμπεριφορά των εμβολίων με πολύ περιορισμένο τρόπο. Πράγματι, βλέπουμε τις συστάσεις για το ποιος δεν πρέπει να λάβει ορισμένα εμβόλια και τους καταλόγους πιθανών παρενεργειών να επικαιροποιούνται, ενώ τα εμβόλια χορηγούνται ήδη σε κόσμο κι ενώ αρχίζουν να εμφανίζονται απρόβλεπτα προβλήματα. Σε αυτήν την κλίμακα, οι παρενέργειες που επηρεάζουν μόνο ένα μικρό ποσοστό εμβολιασμένων μπορεί στην πραγματικότητα να σημαίνει μια παράπλευρη απώλεια που αποτελείται από χιλιάδες άτομα. Ακόμη και στις καλύτερες περιόδους, η σύγχρονη ιατρική δεν έχει αψεγάδιαστο ιστορικό όσον αφορά στον σεβασμό προς τη ζωή σε όλη της την ποικιλομορφία, τις αποχρώσεις, τις πολυπλοκότητες και το σύνολο της. Μην αυταπατάστε, λοιπόν, **αυτό που συμβαίνει είναι ένα πείραμα μαζικής κλίμακας που βρίσκεται σε εξέλιξη.**

Πιστέψτε την επιστήμη

Μας λένε να έχουμε εμπιστοσύνη στην επιστήμη. Αλλά ακόμη και όταν εξετάζουμε τις επιστημονικές συστάσεις μόνο κατά τη διάρκεια αυτού του ενάμιση έτους πανδημίας Covid-19, αυτή η δήλωση είναι είτε αφέλης είτε ψευδής. Στην αρχή της πανδημίας στην Ευρώπη, υπήρχε ισχυρή σύσταση να μην φοράμε μάσκες. Η θεωρία τους ήταν τότε ότι ο ιός εξαπλώνεται μέσω της επαφής και έτσι η απολύμανση ήταν η σωστή απάντηση (επιπλέον υπήρχε έλλειψη масκών, οπότε προορίζονταν για το νοσοκομειακό προσωπικό). Μήνες αργότερα, αυτή η γνώμη άλλαξε και πλέον οι ειδικοί συμφωνούν ότι ο ιός εξαπλώνεται μέσω του αέρα και όχι με επαφή. Ξαφνικά οι μάσκες έγιναν η απάντηση σε όλα. Παρόλα αυτά, συνεχίζουμε να απολυμαίνουμε τα πάντα, αντί να αερίζουμε (αυτό ονομάζεται υγειονομικό θέατρο, αφού η αίσθηση της ασφάλειας είναι το σημαντικότερο). Αυτό είναι ένα παράδειγμα που δείχνει ότι η επιστήμη μπορεί να κάνει λάθος και πως η ευρύτερη κοινωνία μπορεί να χρειαστεί ακόμη περισσότερο χρόνο για να συνειδητοποιήσει το λάθος αυτό

Ένα άλλο παράδειγμα από την πανδημία για το πώς δεν πρέπει απλώς να εμπιστευόμαστε την επιστήμη είναι η ασάφεια που επικρατεί γύρω από τη θεωρία της εργαστηριακής διαρροής. Στην αρχή της πανδημίας ένα άρθρο που συνυπέγραφαν πολλοί επιστήμονες, ειδικοί επί του θέματος, δήλωνε ότι η υπόθεση σύμφωνα με την οποία ο ιός που ευθύνεται για την Covid-19 θα μπορούσε να προέρχεται από εργαστήριο ήταν εντελώς βλακώδης. Το άρθρο αυτό έγινε η βάση για τα mainstream media, τα social media, τους πολιτικούς και τους ειδικούς για να χαρακτηρίσουν ως θεωρία συνωμοσίας οποιαδήποτε αναφορά στην υπόθεση της εργαστηριακής διαρροής. Χρειάστηκε ένας ολόκληρος χρόνος, σε μια εποχή όπου ο ιός ήταν έτσι κι αλλιώς σε κάθε πρωτοσέλιδο, μέχρι ορισμένοι επιστήμονες και δημοσιογράφοι να εξετάσουν με μεγαλύτερη κριτική σκέψη το άρθρο αυτό. Κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι το κύριο αποδεικτικό στοιχείο ήταν άνευ σημασίας και ότι ορισμένοι από τους συγγραφείς του άρθρου είχαν άμεσο ενδιαφέρον να διατηρηθεί μια καλή εικόνα (των μεθόδων) των εργαστηρίων, οι οποίες θα ήταν οι πρώτες ύποπτες στη θεωρία της εργαστηριακής διαρροής.

Πλέον είναι ευρέως αποδεκτό ότι μια εργαστηριακή διαρροή είναι δυνατή και η πιθανότητα αυτή αξίζει να διερευνηθεί (για να είμαστε σαφείς, ούτε η υπόθεση εργαστηριακής διαρροής ούτε η ζωονοσογόνος υπόθεση έχουν αποδειχθεί ή καταρριφθεί, και οι δύο είναι πιθανές σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό). Αυτό είναι ένα παράδειγμα που δείχνει ότι στην πραγματικότητα η επιστημονική μέθοδος δεν είναι τόσο ισχυρή και αλάθητη όσο ισχυρίζεται. Η κυρίαρχη θεωρία αλλάζει λόγω μη επιστημονικών επιχειρημάτων (πολιτική καιροσκοπία, οικονομικά συμφέροντα κ.λπ.), ένας μικρός κύκλος εξαιρετικά εξειδικευμένων επιστημόνων δεν θέλουν ή δεν έχουν το χρόνο να ελέγχουν ο ένας τον άλλον κ.λπ. Η φιλοσοφία και η κοινωνιολογία της επιστήμης έχουν ήδη αποδείξει το χάσμα μεταξύ της ιδεολογίας της επιστήμης και της πραγματικότητάς της, από το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα (βλ. για παράδειγμα Paul Feyerabend και Pierre Thuillier). **Οι άνθρωποι φαίνεται να διατηρούν ακόμη μια πολύ αφελή αντίληψη για το τι κάνουν οι επιστήμονες.**

Πιστέψτε στη συλλογική ανοσία

Μας λένε να κινητοποιηθούμε για να επιτύχουμε τη συλλογική ανοσία και να "απελευθερωθούμε" από τον ιό. Για τον σκοπό αυτό, προτείνεται ο εμβολιασμός του 70% του πληθυσμού. Ωστόσο αυτός ο αριθμός υπάρχει πριν από την εμφάνιση των μεταλλάξεων (όπως της Delta) που είναι πιο μολυσματικές και κατά των οποίων ο εμβολιασμός είναι λιγότερο αποτελεσματικός. Ας έχουμε κατά νου επίσης ότι τα εμβόλια έχουν σχεδιαστεί για να περιορίζουν τη σοβαρότητα της νόσησης και η μείωση των λοιμώξεων είναι μόνο μια παρενέργεια (και τα περισσότερα εμβόλια που δεν είναι mRNA φαίνεται να μην είναι πολύ αποτελεσματικά ως προς αυτό). Δεδομένης της εμφάνισης των νέων μεταλλάξεων του ιού, πολλοί ειδικοί πιστεύουν πλέον ότι στην πραγματικότητα το 80 με 90% του πληθυσμού πρέπει να εμβολιαστεί για να φτάσουμε στη συλλογική ανοσία. Αυτός ο αριθμός θα σήμαινε ότι - εάν εξακολουθούμε να θεωρούμε ανήθικο να παρέχουμε μαζικά ένα νέο και όχι πλήρως κατανοητό εμβόλιο στους ανηλίκους και ότι ορισμένοι άνθρωποι δεν μπορούν να εμβολιαστούν για ιατρικούς λόγους - όλος ο υπόλοιπος πληθυσμός θα πρέπει να εμβολιαστεί. Κάθε δημόσια πολιτική που χρειάζεται 100% συμμόρφωση για να πετύχει είναι 100% καταδικασμένη να αποτύχει.

Ένας άλλος παράγοντας είναι ότι η ανοσία μειώνεται με την πάροδο του χρόνου. Υπάρχει ήδη συζήτηση για ενισχυτικές δόσεις του εμβολίου, 6 ή 9 μήνες μετά το αρχικό εμβόλιο (θα χρειαστεί να γίνει μία φορά ή θα πρέπει να

επαναλαμβάνεται κάθε εξάμηνο ή κάθε χρόνο; Αυτή τη στιγμή δεν το γνωρίζουμε), κάνοντας τις πιθανότητες αποτυχίας ακόμη μεγαλύτερες.

Επιπλέον, δεδομένου ότι πρόκειται για μια παγκόσμια πανδημία ενός άκρως μεταδοτικού ιού, δεν φαίνεται πολύ ρεαλιστικό μια χώρα ή μια περιοχή να μπορεί να πετύχει μόνη της τη συλλογική ανοσία. Πολλά μέρη του κόσμου δεν έχουν καν αρκετές προμήθειες ή δεν διαθέτουν τις απαραίτητες υποδομές για να εμβολιάσουν έστω κι ένα μικρό μέρος του πληθυσμού τους, πόσο μάλλον τη μεγάλη πλειονότητά του. Βασίζονται, επίσης, κυρίως σε εμβόλια που είναι λιγότερο αποτελεσματικά στην αναχαίτιση των λοιμώξεων. Οι πιθανότητες εξάλειψης αυτού του ιού είναι ανύπαρκτες. Σε αυτό το σημείο ο ιός έχει φτάσει στην ενδημική του φάση, που σημαίνει ότι ο SARS-CoV-2 θα αρχίσει να συμπεριφέρεται όπως και άλλες ποικιλίες ιών corona, με τις εποχικές επιδημίες τους. **Η συλλογική ανοσία δεν είναι παρά το τελευταίο "τυράκι" που μας πέταξαν για να υποταχθούμε. Αργά ή γρήγορα θα αντικατασταθεί με κάποιο άλλο, που στόχο θα έχει να πιστέψουμε πως μπορούμε να επιτύχουμε την «ελευθερία» μόνο αν υπακούσουμε.**

Να είστε υπεύθυνοι

Το ζήτημα της συλλογικής ανοσίας (ή τουλάχιστον ο εμβολιασμός όσο το δυνατόν περισσότερων ατόμων) γεννά το ερώτημα του ποιος λαμβάνει τα εμβόλια. Σε πολλές περιοχές, άτομα που διατρέχουν κίνδυνο σοβαρής νόσησης από την Covid-19, που θέλουν να εμβολιαστούν και δεν έχουν πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη, δεν λαμβάνουν εμβολιασμό. Ενώ στην Ευρώπη, άτομα που δεν διατρέχουν καν μεγάλο κίνδυνο εμφάνισης ήπιων συμπτωμάτων κι έχουν απειροελάχιστο κίνδυνο σοβαρής νόσησης έχουν εκατομμύρια εμβόλια που προορίζονται για αυτούς. Η συσσώρευση εμβολίων θα αυξηθεί ξανά με την ανάγκη για εμβόλια - ενισχυτές. Το γεγονός ότι ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας δεν θέλει να προτείνει εμβόλια-ενισχυτές φαίνεται να εμπνέεται κυρίως από τέτοιου είδους ανησυχίες. **Είναι αυτό η υπεύθυνη επιλογή ή είναι η αναπαραγωγή των παγκόσμιων ανισοτήτων;**

Η οικοδόμηση της συλλογικής ανοσίας και η ρητορική του «πολέμου ενάντια στον άορατο εχθρό» συμβαδίζουν με τον αυστηρό έλεγχο της πρόσβασης στα κρατικά εδάφη και την εντεινόμενη διαχείριση του πληθυσμού. Φαίνεται ότι έχουμε φτάσει σε μια κατάσταση όπου η λεγόμενη προοδευτική μερίδα της κοινωνίας τάσσεται τώρα υπέρ του ελέγχου της κυκλοφορίας και των κλειστών συνόρων (φυσικά, δύσκολα θα το παρατηρήσουν οι ίδιοι, δεδομένου ότι διαθέτουν τα κατάλληλα έγγραφα για να κυκλοφορούν «ελεύθερα»). **Είναι αυτό η υπεύθυνη επιλογή ή είναι η εντατικοποίηση της επιτήρησης και του αποκλεισμού;**

Αν έχουμε μάθει κάτι από τις τελευταίες δεκαετίες - την 11η Σεπτεμβρίου και την απειλή της τρομοκρατίας, την οικονομική κρίση και την απειλή της χρεοκοπίας, τα μέτρα λιτότητας και την απειλή του κοινωνικού κανιβαλισμού, τις προσφυγικές βάρκες και την απειλή ρατσιστικών πογκρόμ, την κλιματική αλλαγή και την απειλή οικολογικών καταστροφών κ.λπ. - είναι ότι **μια θέση που δεν αντιτίθεται ριζοσπαστικά στη εξουσία του κράτους (ανεξαρτήτως από το ποιος το ελέγχει), τελικά απλώς θα την ενισχύσει και θα ανοίξει τον δρόμο για τον επόμενο κύκλο κρίσεων που προκαλεί το κράτος και ο καπιταλισμός, καθώς και για τη διαχείριση των κρίσεων αυτών από το κράτος και τον καπιταλισμό.**

Αναρχικοί/ες
Αθήνα, μέσα Ιουλίου 2021